HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 10r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

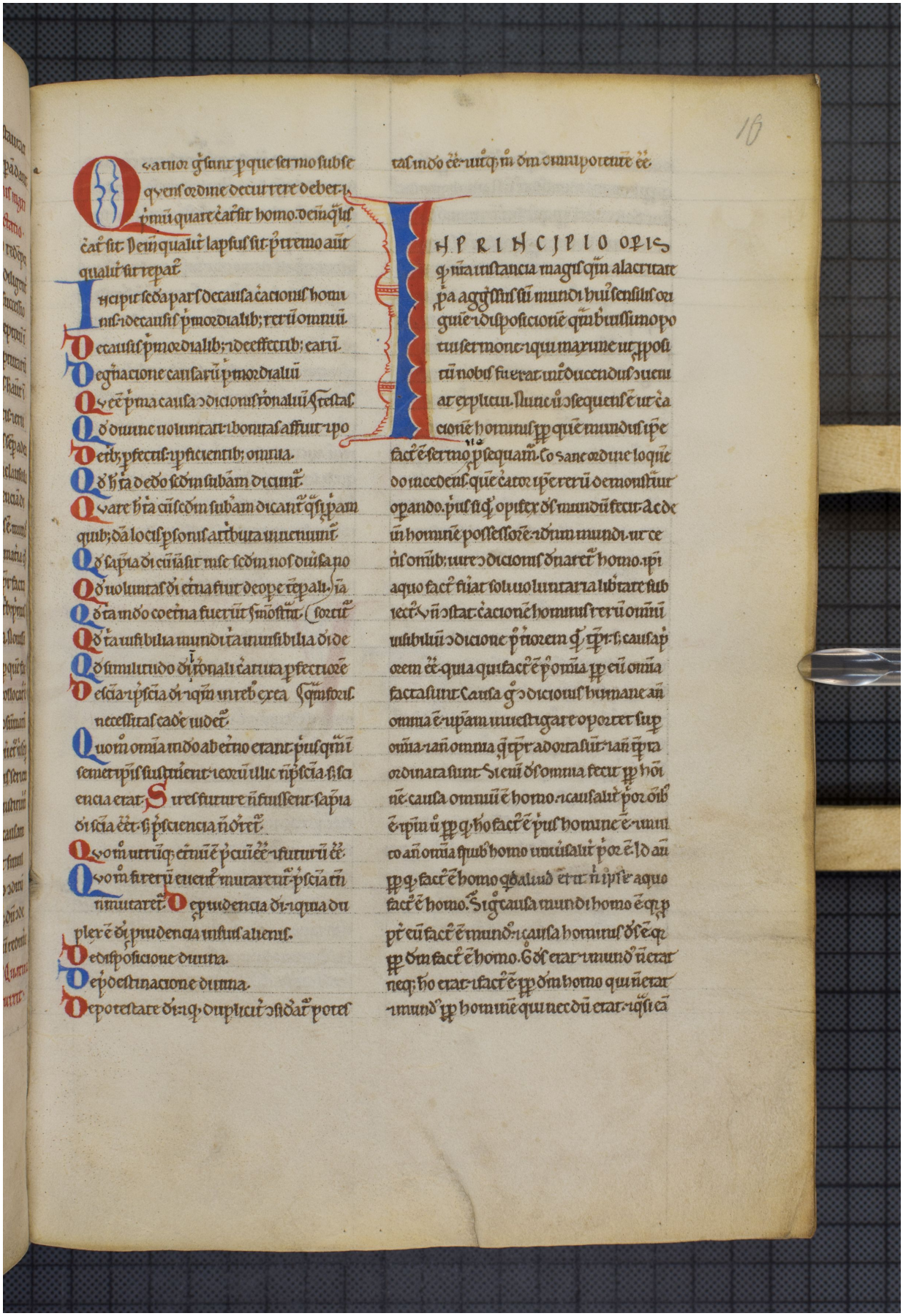

Quatuor g̃sunt p que sermo subsequens ordine decurrere debet. primũ quare cat̃ sit homo. deinde q̃lis cat̃ sit. deinde qualiter lapsus sit. p̃ter mo aut qualiter sit repat̃.

Incipit secda pars de causa cationis hominis. de causis p̃mordialib; rerũ omniũ.

De causis p̃mordialib; de effectib; earũ.

De gnacione causarũ p̃mordialiũ.

Quare p̃ma causa ꝓdicionis ronaliũ creatas.

Q d̃ diuine uoluntat. ibonitas affuit. ipo

De eib; pfectis. ipficientib; omnia.

Q d̃ h ta de do sdm subam dicunt.

Quare h ta cũ sdm subam dicant. q̃ sp̃ pam quib; dã loc̃ ps̃onis attributa inuenimus.

Q d̃ sapia di cũ sit. nisi sdm nos diuisa no

Q d̃ uoluntas di cũ sint deope cũ pati. ia

Q d̃ ta mdo coeterna fuerũt sm̃ostũt. (soeriũ

Q d̃ ta uisibilia mundi ta inuisibilia di de

Q d̃ simulitudo di ronali cat̃ ita pfectioẽ

De scia ipscia di iqm in reb̃ crea. q̃m fore. necessitas cadẽ iudicet.

Quorũ omnia mdo ab eterno erant. pius q̃m i semet ipsi subsistent. ieorũ illic ipscia. si scia erat. Si res future nũ fuissent. sapia di scia eẽt. si pscientia nõ ꝓcedẽt.

Quorũ utrũq; eternũ ẽ p̃ cui eẽ. futurũ eẽ.

Quorũ futurũ euenit. mutarentur. pscia tũ nũ mutaret. De prudencia di. iqua du plex ẽ di prudencia uisus alienus.

De dispositione diuina.

De predestinacione diuina.

De potestate di. iq. duplicit ꝓsidat̃ potestas in deo eẽ. uirtq; m dm omnipotentiẽ eẽ.

Incipit principio operis. q. nra instancia magis q̃m alacritate pa aggressus sũt mundi huius sensibilis creaturẽ. i. dispositionẽ q̃m brissimo pertractare sermone. iqui maxime ut ꝓposita nobis fuerat introducendus. ueniat explicuit. Nunc ũ ꝓsequens ẽ ut cationẽ hominis ꝓ quẽ mundus ipe fact̃ ẽ sermo p̃sequam̃. Co sanc ordine loquendo incedens. quẽ cator ipe rerũ demonstrat operando. pius sicq; opiter d̃s mundũ fecit. a cde ũ hominẽ possessorẽ. i. dnm mundi. ut ceteris omib; uere ꝓdicionis d̃ nat̃ homo. ipi a quo fact̃ fiat soli uoluntaria subiect̃ subiect̃. Nũ ostat. cationẽ hominis rerũ omniũ uisibiliũ ꝓdicione p̃ iorem q̃ ꝓpr. i. causa p̃ orem eẽ. quia qui fact̃ ẽ p̃ omnia ꝓ eũ omnia facta sunt. Causa q̃ ꝓdicionis humane aũ omnia ẽ. ipam inuestigare oportet sup omnia. iaũ omnia q̃ ꝓpr ad ornatũ. iaũ ꝓ ordinata sunt. si eũ d̃s omnia fecit ꝓ hõi nẽ causa omniũ ẽ homo. i. causalit̃ p̃ oib ẽ. ipin ũ ꝓ q. ho fact̃ ẽ p̃ius homine ẽ. uniuerso aũ omnia q̃ub homo uniuersalit̃ p̃ ẽ. Id au ꝓ q. fact̃ ẽ homo. q̃ aliud ẽt. ut ñ ipse a quo fact̃ ẽ homo. Si q̃ causa mundi homo ẽ. q. p pr̃ eũ fact̃ ẽ mund. i. causa hominis d̃s ẽ. q. ꝓ dm fact̃ ẽ homo. Cũ d̃s erat. i. mund ñ erat neq; ho erat. i. fact̃ ẽ ꝓ dm homo. qui ñ erat. i. mund ꝓ homine qui nec dũ erat. i. q̃si ea